

جزئیات نامه زینب سلیمانی به رهبر انقلاب

دختر شهید سلیمانی در نامه‌ای خطاب به رهبر معظم انقلاب اسلامی گفت: کنش و مدیریت جنابعالی به‌عنوان رهبری آگاه و زمان‌شناس بزرگترین معلم و الگوی این دوران پرتلاطم است. پس از همه این آزمون‌ها و سختی‌ها، امروز ملت ایران بیش از گذشته دل در گرو آرمان‌ها، اهداف عالی و تدابیر رهبر آگاه خود دارند.

به گزارش سایت خبری پرسون، زینب سلیمانی فرزند شهید حاج قاسم سلیمانی در نامه‌ای خطاب به رهبر معظم انقلاب اسلامی ضمن عرض تسلیت شهادت سیدحسن نصرالله دبیرکل شهید حزب‌الله لبنان، از ضرورت تمسک آحاد جامعه به دو عامل سرنوشت‌ساز «رهبری و انسان‌های فداکار» در ادامه مسیر مقاومت نوشت.

متن این نامه به‌شرح زیر است:

بسم الله الرحمن الرحيم

محضر مبارک پدر حکیم و عزیزم

حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای

با سلام و تحیت

ضمن آرزوی صحت و سلامتی برای آن وجود نازنین و عرض تسلیت به‌مناسبت شهادت مجاهد بزرگ امت اسلام، جناب حجت‌الاسلام والمسلمین سید حسن نصرالله به ذهنم رسید در میان طوفان حوادث و ابتلائات این روزها، سخنانی را با جنابعالی از باب هم‌دردی و هم‌دلی در میان بگذارم.

ولی عزیز و رهبر مقتدر!

گرچه ما همچنان داغ‌دار حادثه بزرگ شهادت حاج قاسم هستیم و آن فراق و مصیبت همواره برایمان سوزناک است و حوادث نیز، بر آتش آن می‌دمد، اما شهادت یار و مونس پدر عزیزم جناب سید حسن نصرالله جام غم را پرخون کرد.

ما با شهادت ایشان یک‌بار دیگر حاج قاسم را از دست دادیم؛ یک‌بار دیگر مصیبت‌زده شدیم و داغ‌دار، چه اینکه هرکس محبت، الفت و دوستی آن دو را بداند، امروز حس‌وحالی مشابه دارد؛ مگر نه اینکه شهید ما او را «آیتی الهی» می‌دانست و حاضر بود جان را فدایش کند و مگر نه اینکه سید عزیزمان حاضر بود خود را فدا کند تا حاج قاسم بماند،

آه و افسوس بر این فراق و جدایی، آری، به‌تعبیر زیبای مولوی:

جان گرگان و سگان هر یک جداست

متحد جان‌های شیران خداست

با همه این تفاسیر وقتی این داغ با حوادث تاریخ اسلام و مصائب اهل‌بیت(ع)، دوران پیروزی انقلاب اسلامی، دفاع مقدس، رحلت امام و ابتلائات پس از آن و به‌ویژه دوره پرتلاطم یک‌ساله اخیر در کنار هم قرار می‌گیرند، درس‌آموز و تأمل‌برانگیز می‌شوند و داغ مصیبت تبدیل به حماسه می‌شود و طرحی نو برای زیستن، زندگی، ادامه مسیر و طی طریق پیشنهاد می‌دهد.

شهید سلیمانی در یکی از مهم‌ترین سخنرانی‌های اواخر عمر بابرکت خود، دو عنصر مهم را سرچشمه پیشرفت یک کشور و ملت تعریف کرد، دو عامل اساسی و سرنوشت‌ساز: «رهبری و انسان‌های فداکار». تاریخ و اوضاع امروز کشور و منطقه، به‌خصوص حوادث یک سال گذشته، یک بار دیگر اهمیت این دو عامل را پیش‌روی همه مردم قرار داد.

الحق و الانصاف رفتار، کنش و مدیریت جنابعالی به‌عنوان رهبری آگاه و زمان‌شناس بزرگترین معلم و الگوی این دوران پرتلاطم است و برای نسل ما که عموماً با دیدی تاریخی به حوادث نگاه نمی‌کنیم، کلاسی بصیرت‌زاست.

نسل ما از شما آموخت چگونه می‌توان با صبر، توکل و استعانت از خدای متعال در دل همه مصائب، مقاومت و ایستادگی کرد.

نسل ما از شما آموخت چگونه می‌توان با پایداری و نظر به قله‌ها، در دل بحران فرصت آفرید و قدرت خلق کرد.

نسل ما از شما آموخت چگونه می‌توان با تکیه بر قدرت ایمان، انتقامی سخت از جانیان تروریست گرفت و به‌رغم تهدید، هیمنه پوشالی آنان را فروریخت.

نسل ما از شما آموخت چگونه می‌توان با تکیه بر قدرت مردم و پس از حادثه دردناک بالگرد رئیس‌جمهور شهید، انتخاباتی پرشور و سرمایه‌آفرین برگزار کرد.

نسل ما از شما آموخت چگونه می‌توان در میان تهدید رژیم کودک‌کش و تروریست، با دلی آرام و مطمئن نماز جمعه تهران را اقامه کرد؛ از قرآن گفت و در قنوت برای نصرت مسلمین دعا کرد.

حکیم مظلوم و وارسته!

پس از همه این آزمون‌ها و سختی‌ها، امروز ملت ایران بیش از گذشته دل در گرو آرمان‌ها، اهداف عالی و تدابیر رهبر آگاه خود دارند، این را می‌توان به‌روشنی در گفت‌وگو با آحاد مردم به چشم دید. آنچه در «نماز جمعه نصر» نیز رخ داد دلالتی بر عزم استوار و اراده قوی مردم بود؛ همان مردمی که شهید سلیمانی حاضر بود با افتخار دست آنان را ببوسد و جان خود را هزاران بار فدای آنان کند. او حقیقتاً ملت ایران را واجد همان دو عنصر مهم می‌دانست، معتقد بود مردم ایران مردمی فداکار و ایثارگرند و رهبر آن نیز رهبری حکیم، مدبر و وارسته.

شهید عزیزمان پیوسته تا آخرین روزهای حیات شهیدانه خود، ما را به تأمل و تدبّر در بیانات و اعتماد به تصمیم‌ها و دستورات جنابعالی توصیه کردند. پدر مجاهد این توصیه عاقلانه را با زبانی پر از مهر و عاطفه در وصیت‌نامه پرمغز خود، برای تاریخ به‌یادگار گذاشتند و توصیه کردند همگان، شما را «عزیز جان» بدانند و «دور این رهبر حکیم و مظلوم» بگردند.

حقیر به‌عنوان فرزند کوچک شما و قطره کوچکی از مردم ایران، در میان این دنیای پرآشوب و پرحادثه، پند و وصیت پدر را فراموش نخواهم کرد [ان‌شاءالله] و از خدای متعال می‌خواهم این جان ناقابل را به جان گران‌مایه پدر شهیدم، عموی مجاهد سید مقاومت و شهیدان طریق قدس ملحق کند [بمنه و جوده و کرمه].

فرزند کوچک شما

زینب سلیمانی

۲۲ مهر ۱۴۰۳